

visning, lavt frafald, høj beskæftigelse, internationalisering og formidling – nogle af de mål, der ligger i universitetsloven. Det skal vi selvfølgelig stille op, og det skal vi holde universiteterne fast på. Men når vi så har stillet de mål op i udviklingskontrakterne, så skal vi lade det være op til universiteterne at finde ud af, hvordan de så vil løse opgaven.

Kl. 19.25

Jeg tror på, at der er store muligheder for at udvikle tænkningen på det her område og i virkeligheden gøre op med udviklingskontrakterne i den der mærkelige form, de jo faktisk har i dag, hvor de hverken er fugl eller fisk og i virkeligheden kilde til store frustrationer, misforståelser og gensidige beskyldninger.

Jeg er glad for, at ministeren i samarbejde med Rektorkollegiet har taget fat på det her problem og nu har indledt et arbejde, der skulle se på, hvordan man faktisk kan regulere hele det her område. Jeg håber meget, at det arbejde også kommer til at rumme en diskussion om udviklingskontrakterne og styringen af universiteterne. Det tror jeg faktisk hænger meget snævert sammen med hele ønsket om frihed.

Jeg er også rigtig glad for det forslag, der kom fra Dansk Folkeparti om, at vi får en høring om hele det her område. Jeg synes, det er overordentlig fornuftigt, og det ville være en meget fin måde at følge op på det her beslutningsforslag ved at sige: Jamen det er jo fint, at ministeren har taget fat på arbejdet sammen med Rektorkollegiet, men det er da utrolig vigtigt, at vi her i Folketinget har en debat om, hvordan vi kunne forestille os, at styringen af universiteterne skulle være fremover, hvad det er for nogle ønsker, vi ser for os, og hvordan man så kunne indrette det.

Så jeg vil da klart tage det med mig over i udvalget og se, om vi ikke kunne samle os om sådan et forslag om at få gennemført en høring. Det ville jeg synes var et fint udkomme. Og så vil jeg selvfølgelig holde ministeren fast på hans ord og holde godt øje med, hvad der kommer ud af processen. Jeg håber i hvert fald, at der kommer mere frihed ud af det.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Hr. Rasmus Prehn har bedt om ordet for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Tak til fru Charlotte Fischer for, synes jeg, et på mange måder konstruktivt indlæg, som i hvert fald gør det muligt for os som forligspart at tage brugbare ideer op i arbejdet. Det vil jeg gerne takke for.

Jeg har et konkret spørgsmål. Den radikale ordfører gør opmærksom på, at det er vigtigt at inddrage erfaringer fra udlandet, hvilket jeg jo også i min ordførertale gav udtryk for kunne være en god idé. Men der blev nævnt nogle konkrete universiteter i udlandet, hvor man har den her store frihed, og de universiteter er jo også kendetegnet ved, at der er brugerbetaling. Der er altså meget store tuition fees. Er det sådan, at den radikale ordfører forestiller sig, at det også skal være på den måde, at man på danske universiteter skal have friheden til at synes, at det kunne være en god idé at indføre brugerbetaling, sådan at de studerende skal betale for det her? For det oplever jeg jo som socialdemokrat som en helt usædvanlig negativ side af den frihed. Hvis det er, at man giver fuldstændig frihed og man så kan indføre brugerbetaling, så synes jeg, det ville være ødelæggende for det danske uddannelsessystem.

Hvor langt er Det Radikale Venstre med at give frihed på det her område? Ønsker man indirekte at gennemføre brugerbetaling på den her måde?

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

De to ting er ikke i mit hoved koblet sammen, altså at man på den ene side ser på, hvordan udenlandske universiteter har organisatorisk frihed til at indrette sig både med hensyn til stillingsstruktur, fag, optag, uddannelser osv., og så på den anden side til at sige, at nu skal vi have brugerbetaling på danske universiteter.